ДЕПАРТАМЕНТ
Сумської області
Фонд № Р-7641
Опис № 22
Архівний № 792

Управління СБУ
по Сумській області

Фильтрационное

ДЕЛО № 654

Гончарово

Анна

Петровна

Начато 5 июня 1945 г

Окончено 13 мая 1955 г

На 8 листах

Архів УСБУ в
Сумській області
Фонд № Р-7641
Опис № 22
Архівний № 792

ШВАРЕВА, генерал-майора АЛЕКСАНДРОВА, генерал-майора ЛЮХТІКОВА, генерал-майора КУЗНЄЦОВА, полковника ШАЦКОВА, полковника РИБАЛКА, генерал-майора ТУРЧИНСЬКОГО, полковника ПОПОВА, генерал-майора ДАНИЛОВА, генерал-майора ВЛАДИЧАНСЬКОГО, генерал-майора МИШКІНА, полковника ЛЕОНОВА, генерал-майора САМОХВАЛОВА, полковника САБЕНКА; артилеристи генерал-полковника артилерії БАРСУКОВА, генерал-майора артилерії ПЕТРОПАВЛОВСЬКОГО, генерал-лейтенанта артилерії СТРЕЛЬБИЦЬКОГО, полковника СТРУЄВА, полковника КИРИЛОВА, полковника КОСТИКОВА, полковника ТИШИНА, полковника ЗУБКОВА, полковника ВИШНЕВСЬКОГО, підполковника АФАНАСЬЄВА; танкісти генерал-полковника танкових військ РОДІНА, генерал-лейтенанта танкових військ БУТКОВА, полковника СОММЕРА, полковника КУЗНЄЦОВА; льотчики генерал-полковника РІНА, полковника ПЛОТКІНА.

На ознаменування здобутої перемоги з'єднання і частини, які найбільше відзначилися в боях за оволодіння містом ПРЕЙСІШ АЙЛАУ, представити до нагородження орденами.

Сьогодні, 10 лютого, о 22 годині столиця нашої Батьківщини МОСКВА від імені Батьківщини салютує доблесним військам 3-го Білоруського фронту, які оволоділи містом ПРЕЙСІШ АЙЛАУ, —дванадцятьма артилерійськими залпами із ста двадцяти чотирьох гармат.

За відмінні бойові дії ОГОЛОШУЮ ПОДЯКУ керованим Вами військам, які брали участь у боях за оволодіння ПРЕЙСІШ АЙЛАУ.

Вічна слава героям, що полягли в боях за свободу і незалежність нашої Батьківщини!

Смерть німецьким загарбникам!

10 лютого 1945 року.
№ 272.

Верховний Головнокомандуючий
Маршал Радянського Союзу И. СТАЛІН.

Голові Президії Верховної Ради Української РСР—панові М. ГРЕЧУСІ
Голові Ради Народних Комісарів Української РСР—панові М. ХРУЩОВУ

Народна Рада м. Варшави від імені народу столиці шле братній Україні слова глибокої подяки, що йде від серця, за щедрий дар.

Разом з усім польським народом і разом з Вами сьогодні ми переживаємо радість визволення нашої столиці і нашої країни. Радує нас не тільки визволення нашої Вітчизни, радує нас звістка про те, що землі ці переходять в наші руки майже без руйнувань, відкриваючи перед нами можливості швидкого відбудування країни.

Нищівний удар над Віслою і переможний марш на Захід ще раз і остаточно підтвердили те, що було найглибшим переконанням величезної більшості польського народу, що немає іншої сили, як Червона Армія і Радянський Союз, здатної визволити нашу вітчизну спід німецького ярма. Ми пишаємося тим, що пліч-о-пліч з Червоною Армією бореться і завдає сильних ударів по ворогові, на нашій землі організоване і за Вашою допомогою створене, Військо Польське, що польська земля також визволяється зброєю і кров'ю польського солдата.

Ми втішаємося свободою. Але нашого міста, прекрасної любимої Варшави — немає. Залишилася купа руїн, спалені стіни, страхітливе кладовище. Праця дев'яти поколінь, шедеври мистецтва, прекрасне Старе Місто і чудові сучасні квартали, костьоли — пам'ятники старовини, мости і тунелі поперечного шляху, вулиці і навіть тротуари—все це сьогодні перетворене на велику купу сміття. Руїни й попелища Варшави будуть вічним обвинуваченням німецьким злочинцям. На руїнах свого міста, біля трупів своїх близьких жителі Варшави поклялися у вічній ненависті до німецьких катів і не заспокояться, поки втрати нашого міста і польського народу не будуть спокутані.

Одночасно з цим ми ніколи не простимо реакційній кліці — Рачкевичам і Соснковським, Арцишевським і Миколайчикам, які руками зрадника і капітулянта Бура-Коморовського, в своїх егоістичних інтересах принесли в жертву наше місто і його міліонне населення.

Зрадники і капітулянти зазнають заслуженого покарання. Польський народ вже багато вистраждав від фашистських злочинців і більше не стерпить бур'яну на своїй землі. З усією нещадністю ми знищуватимемо їх так, як Ви знищуєте фашистів українських найманців Гітлера, покидьків свого народу.

Сьогодні, коли ще не відлунали останні постріли, наше місто вже починає свою працю відбудування. На вулиці, мости рушили перші бригади робітників. Прикладом нам служать Ваші чудові зусилля над відбудуванням Вашої землі, зруйнованої загарбниками. Прикладом для нас є споріднений Київ, прекрасна і дорога для нас стара столиця слов'янства, яка знову повертається до свого минулого блиску. Гарантією успіху у відродженні Варшави є наш демократичний уряд, який зуміє привести у рух усі сили і всі засоби народу для великої справи відбудування.

Гарантією є, нарешті, союз з великими народами Радянського Союзу, які в тяжкі хвилини йдуть нам назустріч з великою допомогою — ратною працею своїх солдатів, хлібом своїх полів та виробами своєї відбудовуваної промисловості.

З найбільшою подякою ми приймаємо Ваш дар—дар народу, який сам пережив жахливе пекло трьохрічної німецької окупації. Цим даром Ви ще міцніше з'єднуєте наші серця, зміцнюючи вічний союз братніх країн — України і Польщі у великій сім'ї слов'янських народів для спільної справи і проти спільного —німецького ворога.

Прийміть же, панове, щиру подяку для селян-колгоспників, які своєю працею підтримують населення далекої і разом з тим близької Варшави!

Прийміть же, панове, спеціальні слова подяки особисто Вам, керівники і вожді українського народу, справжні, випробувані наші друзі, що поспішають назустріч з допомогою, коли це більше всього необхідно.

Хай живе братній український народ!

Хай живе прекрасна і славна столиця УРСР—Київ!

Хай живе союз слов'янських народів!

Хай живе Червона Армія і її Головнокомандуючий Маршал **Сталін!**

Від імені Народної Ради м. Варшави
Президент-полковник
Н. СПИХАЛЬСЬКИЙ.

Варшава, 27 січня 1945 року.

Марка Івановича — упов-
мзагу по Драбівському
ї області.
тра Юхимовича — упов-
мзагу по Чернігівському
області.
аритона Максимовича —
Гусятинського райкому
ької області.
ана Васильовича — го-
Кам'янсько-Дніпровської
трудящих Запорізької

едосія Степановича —
Гадяцької райради де-
Полтавської області.
Івана Олексійовича —
Чернівецького райкому
ї області.
еоніда Івановича — пер-
Жидачівського райкому
ької області.
Георгія Григоровича —

536. Ягіча Федора Йосиповича — першого секретаря Янушпольського райкому КП(б)У, Житомирської області.

537. **Якимова** Олексія Григоровича — голову виконкому Сарненської райради депутатів трудящих Ровенської області.

538. **Яремича** Володимира Івановича — уповноваженого Наркомзагу по Фрунзенському району Одеської області.

539. **Яковлева** Олексія Миколайовича — першого секретаря Уланівського райкому КП(б)У Вінницької області.

540. **Ярошенка** Мефодія Пилиповича — уповноваженого Наркомзагу по Отинянському району Станіславської області.

541. **Ярину** Данила Панасовича — першого секретаря Зіньківського райкому КП(б)У Полтавської області.

542. **Яцка** Митрофана Климентійовича — першого секретаря Буданівського райкому КП(б)У Тернопільської області.

543. **Ящечева** Івана Леонтійовича — першого секретаря Погребищенського райкому КП(б)У Вінницької області.

Голова Президії Верховної Ради СРСР ***М. Калінін.***

Секретар Президії Верховної Ради СРСР ***О. Горкін.***

, 1 лютого 1945 р.

ім'я начальника другої дільниці шахти № 10 «Чекіст» тов. Губенка. Він керує

остаточного розгрому гітлерівської Німеччини.

Прийнято на обласних зборах начальників дільниць і гірничих майстрів шахт Сталінської області.

Університети марксизму-ленінізму

ДНІПРОПЕТРОВСЬК. **(Кор. «Радянської України»).** Вже півроку тут працює університет марксизму-ленінізму для партійних, радянських і комсомольських керівників міста. Слухачі вивчають історію ВКП(б), історію СРСР, міжнародні відносини Радянського Союзу, матеріали великої Вітчизняної війни. Закінчено слухання лекцій і проведено семінар по книзі товариша Сталіна про велику Вітчизняну війну Радянського Союзу.

Два місяці тому почав роботу університет марксизму-ленінізму для інтелігенції міста. Після вивчення доповіді товариша Сталіна про 27 роковини Великої Жовтневої соціалістичної революції слухачі почали вивчати історію ВКП(б) і історію СРСР, політекономію і матеріали Вітчизняної війни. В університеті навчається 253 наукових працівники, серед яких доценти, старші викладачі інститутів, директори і головні інженери заводів. Цими днями розпочав роботу філіал університету марксизму-ленінізму для наукових працівників Транспортного інституту. Всього в університетах марксизму-ленінізму Дніпропетровська навчається 459 чол.

ни управління краєм

доносив Фермор імпе-
11 січня 1758 року,
не депутаты столичного
та, а именно: трибу-
зидент Грабовский, воен-
советник Ауэр, бурго-
та, военный советник
подали именем своего
рода и всего королевст-
ошение о дозволении
императорского вели-

ь, т. е. в воскресенье
дни вступили в город...
енные команды, а с
рью пехотными полками
главную квартиру за-
замке, в тех самых по-
аршал Левельдт жил...
и в город полков с
знаменами, барабанным
производился во всем
ый звон, играли на тру-
по башням, а мещане,
перед, отдавали честь
нным боем и музыкой.
время принесенные ко
правительства ключи
дели Фридрихсбурга и
сти, которые вашему
величеству...» отправить

ігсберг, російські війсь-
лись по всій провінції.
ни були розташовані в
рзі, Цінтені, Крейсбурзі
сторі від Гейлігенсбайля
ід Велау до Тапіау і
кінці січня російська
пила до Маріенвердера
йже одночасно з цими
що діяли в різних нап-
Різенбург і Бітау, а та-
лежать вниз по Віслі,
—Торн. Наприкінці лю-
сія була цілком очище-
ка, і територія її стала
я дальших наступальних

операцій російських армій — в Померанії та Бранденбургу.

Політичне значення завоювання Східної Прусії не поступалось перед стратегічним значенням цього успіху. Завоювання Східної Прусії по суті вирішувало основне завдання війни, поставлене російським урядом, — ліквідувати дальшу небезпеку пруської агресії шляхом ослаблення пруського королівства, чого найлегше було досягти, відокремивши від нього Східну Прусію.

Займаючи Східну Прусію, росіяни не передрішували питання, чи буде ця провінція включена до складу російської держави, чи буде ними передана Польщі в обмін на білоруські та українські землі, на той час ще не повернуті до складу Росії. З цілковитою певністю, однак, вважали, що завойовану провінцію аж ніяк не треба повертати королеві Фрідріху.

Таким намірам відповідала вся російська політика у Східній Прусії. Населенню її було запропоновано зректися німецького підданства і прийняти присягу на підданство Росії.

Приведення жителів до присяги почалось у Кенігсбергу саме в день народження короля Фрідріха. В самому Кенігсбергу воно відбувалось з великою урочистістю. Був прочитаний маніфест Єлисавети, присягали спочатку вищі чини, тоді університет (що мав у своєму складі доцента Еммануїла Канта), чиновники установ. Ті, хто присягали, повторювали текст слідом за пастором і підписували відповідний акт. Потім була приведена до присяги решта населення.

Згідно з текстом нові російські підданці обов'язувались «быть верными и покорными императрице всероссийской», всіма силами підтримувати її інтереси і не тільки повідомлювати про наміри, ворожі російському урядові, але всіма силами боротись проти таких намірів і все своє поводження спрямовувати відповідно до прийнятої присяги на вірність. Був установлений порядок молитви за імператрицю в німецьких церквах.

В лютому було впоряджене урочисте святкування з нагоди відновлення миру у Східній Прусії, як російській області. По всіх церквах правили подячні молебни.

Королівські герби скрізь познімали і замінили російськими. Багато жителів на знак відданості російському урядові прикріпили російські емблеми на своїх будинках. У приватних квартирах з'явились портрети Єлисавети. Були запроваджені щорічні святкування в дні загальнодержавних російських свят. В такі дні професори університету виступали з промовами, віршованими або в прозі. Багато з цих творів було видано, і їх можна бачити не тільки у збірках воєнно-історичного архіву, але і в ряді інших. Після Керндорфської битви були влаштовані в Кенігсбергу свята з молебнами по всіх церквах, з бенкетами та ілюмінацією міста. Так само святкувалося Кунерсдорфську перемогу. Була випущена нова монета із зображенням з одного боку профілю імператриці Єлисавети, а з другого — герба Східної Прусії. При допомозі населення, яке віддавало перевагу новим грошам перед монетою Фрідріха, остання незабаром зовсім була вилучена з обігу. В Кенігсбергу почали виходити дві російські газети.

Східна Прусія ввійшла до складу російської держави. Першим губернатором нової області був призначений Фермор, після нього Корф, що згодом поступився місцем генералові Василю Івановичу Суворову (батькові майбутнього генералісимуса). Після нього Прусією управляв Панін і, нарешті, Воєйков.

Положення про нову провінцію було встановлене указом, виданим у відповідь на прохання, подане місцевими чинами, про капітуляцію Кенігсберга. Згідно з цим документом головне керівництво управлінням нової провінції доручалось генерал-губернаторові, через якого місцеві органи могли зноситись з центральною владою.

Характерно, що за весь час перебування Східної Прусії під російською владою тут не було жодної скількибудь значної спроби протесту проти приєднання до Росії. Жителі провінції, від імені якої Фрідріх носив королівський титул, поводили себе так, що, коли Петро III з особистих міркувань і особистої приязні до Фрідріха, всупереч сподіванкам всіх європейських політиків і самого Фрідріха, повернув йому Східну Прусію, той не забув пережитого і ніколи не з'являвся ні в Кенігсбергу, ні в Східній Прусії взагалі.

Минуло без малого сто дев'яносто років. Війська наші знов переможно б'ються на східно-пруських землях. Обстановка боротьби за Східну Прусію в 1945 році докорінно різниться від тієї, яка склалася в 1757—1758 роках. Ворог зосередив тут тепер незмірно більшу кількість сил і засобів оборони. Він бився запекліше, бо він розумів, що, при темпах наступу радянських військ, втрата Східної Прусії це не тільки втрата провінції, але й величезне скорочення строку можливого опору.

Зовсім іншим, незмірно глибшим і блискуче здійсненим, був і план наступу Червоної Армії. Він розпочався зі сходу і був підтриманий проривом і потужним натиском з півдня. Безприкладний прорив і подолання непрохідних, як вважалося, Мазурських болот дозволили радянським частинам вийти в тил противникові і, пробившись до Данцігської бухти, відрізати все східно-пруське угруповання німців.

В 1758 році Фрідріх втратив важливу провінцію, але зберіг живу силу своєї армії. В 1945 р. Гітлер втратив не тільки провінцію, але і всі війська, що її займали. Це в багато разів підвищує значення успіху. Він здобутий до того ж в незрівняно коротші строки. Протягом дня досягалося те, на що потрібні були місяці. В Прусії ще йдуть бої на знищення противника, що засів в окремих центрах, а Червона Армія вже наступає в Померанії і, якщо в Семирічну війну Берлін зайняли російські війська лише через два роки після того, як був узятий Кенігсберг, то тепер на подолання цього шляху потрібні будуть далеко коротші строки.

Проф. М. КОРОБКОВ.

2X

Протокол допроса

1945 г. июня 5 дня с. М-Буда я Пом. Опер. Упол. Ямпольского РО НКВД Силак Гриша допросил в качестве свидетеля гр-ку Нещерет Нину Макаровну — 1923 г. рожд. и житель с. М-Буды, Украина, Украин. образ. среднее, из крестьян — сред. гр. СССР, незамужняя, несудимая

По существу заданных вопросов пояснила: я Нещерет знаю гр-ку Гончарову Нину Петровну как свою соседку, она до 1941 года работала в лесничестве, сейчас работала в колхозе, в 1942 г. она была мобилизована в Германию, семья оставалась работать в с/х общине, родственники ее двоюродный брат служил в полиции, сейчас уже убит на фронте. Сама Гончарова сейчас прибыла с Германии рассказывает про плохую ее там жизнь сейчас работает в колхозе Нещерет

Fin. Sk. Nr. 1416 Katastr. (öster.) Katastr. (austrr)

Hypothekauszug
Wypis hipoteczny
100.000. III.1943

Пом. Опер. Упол. РО НКВД [signature]

Nr. 40246

Fin. Sk. **Nr. 1416** Katastr. (öster.) Katastr. (austrr)

Hypothekauszug
Wypis hipoteczny
100.000. III.1943

Nr. 40246

Протокол допроса

1945 г. Июля 4 дня с. М-Буда я Пом. Опер. Уполн. Янкольского РОНКВД Синак Фиша допросил в качестве свидетеля гр-ну Севостянову Таису Михайловну 1908 г. рожд. уроженец с. М-Буди, из крестьян-бедняков, Украин. Опер. незамужняя, з. СССР, работает ланковой полхоза, несудима

Lfd. Nr. Lwh	Nr. des Grundbogens Nr arkusza gruntów	VORNAME UND NAME DES EIGENTUMERS IMIĘ I NAZWISKO WŁAŚCICIELA	PARZELLEN PARCELE Bauparzellen budowlane	Grundstückparzellen gruntowe

По существу заданных вопросов посетила нижеследующее: я Севостянова знаю гр-ну Гончарову Анну Петровну как соседку она до 1941 г. работала в полхозе, родные тоже, когда заняли территорию нашу немцы ее в 1942 г. мобилизовали в Германию. Отец и мать работали в с/х общине, потом отца забрали в РККА в 1943 г. Двоюродный ее брат Ахтырский Павел Яковлевич служил в полиции, но когда пришло Кр. Армия он ушел в Кр. Армию и сейчас получили извещение что он уже убит, сейчас Гончарова прибыла с Германии и работает в полхозе

Севост

Пом. Опер. Уполн. [illegible]

Lfd. Nr. Lwh.	Nr. des Grundbogens Nr arkusza gruntów	VORNAME UND NAME DES EIGENTÜMERS IMIĘ I NAZWISKO WŁAŚCICIELA	PARZELLEN PARCELE	
			Bauparzellen budowlane	Grundstückparzellen gruntowe

4 3

Протокол допроса

1945 года июня м-ц 5 дня с. Мар-Буда

Я Уч. Уполн. Ямпольского р-на ДОНКВД

Ловченко допросил гр-ку.

Ганчарова Анна Петровна 1924 г. р.

из крестьян-бедняков Украинка

образования 4 класса проживавшая

в с. Мар-Буда Ямпольского р-на.

По существу заданных вопросов показала.

Я Ганчаров Анна Петр. родилась 1924 г. в с. Мар-Буда Ямпольского р-на. Окончила 4 класса пошла работать в колхоз третья Сталинска, пятилетка и работала при колхозе до 1941 г. С 1941 г. я работала в общине по сельскому хозяйству до 2-го октябр. 1942 г. Я 2-го октября 1942 г по мобилизации попала в германию назначил меня староста Барабан. Меня издому взяли под винтовкою полицаи Кещерет Семен и Мороко Николай. Меня с старостата Мар-Буды выгнали в Ямполь с Ямполя того же дня отправили на Шостку в Шостке 3 дня сидели в Казарме. После это меня выгнали в Немецкий город Магдебург в этом городе 3 дня держали карантин. После этого меня отправили в г. Гентин. В г. Гентине меня взяли на фабрику где я и работала 2 года 9 месяцев. 3 месяца меня водили под конвоем. После этого меня начали выпускать понемногу с лагеря. Я работала на воензаводе вытачивала винтовочные пули. За м-ц я выработовала 3 марки.

Немцы на фабрике им. Зильва кормили меня $1\frac{1}{5}$ кг. на неделю и в сутки один раз баланды. За невыход и неподчинения конвоирам немцам меня крепко избивали.

Одежды и обуви на заводе меня недавали. Когда немцы с завода евокувировались то я осталась в д. Кинтен.

Уч. Упол. Алфим. Ганчарова

Lfd. Nr. Lwh.	Nr. des Grundbogens Nr arkusza gruntów	VORNAME UND NAME DES EIGENTÜMERS IMIĘ I NAZWISKO WŁAŚCICIELA	Bauparzellen budowlane	PARZELLEN PARCELE Grundstückparzellen gruntowe

Fin. Sk. Nr. 1416 Katastr. öster.) Katastr. (austr.)
Hypothekauszug
Wypis hipoteczny
100.000. III 1943

Nr. 40216

654

Архивное

пересмотрено в соответствии с приказом КГБ при СМ СССР № 00750 и оставлено для дальнейшего хранения в архиве в фонде секретного дело производства, со снятием с оперативно-справочного учета проходящего лица.

Пересмотрел Кн. [signature] Ростенко

Согласен:

Нач. 2 отд. УКГБ при СМ УССР по Сумской обл.

под-к [signature] Кезиков

В мая 1955 г.

Lfd. Nr. Lwh.	Nr. des Grund-bogens Nr arkusza gruntów	VORNAME UND NAME DES EIGENTÜMERS IMIĘ I NAZWISKO WŁAŚCICIELA	Bauparzellen budowlane	Grundstückparzellen gruntowe
				PARZELLEN PARCELE

Мар-Будский
Липовецкий
Ямпольского р-на
Сумской обл.

Справка характеристики
Дана Мар-Будским с/совет
на гр-ну Гончарову Анну
Петровну рожд. 1924 года

5

4

Fin. Nr. 1410 (Katastr. (austr.)
Sk. Hypotekarkasse
Wypis hipoteczny
Nr. 4026

4 июля 1945 г. В том что действительно
она по соц. происхождению
с семьи середняков, до раскулачевания и
лишения в избирательных прав не принад-
лежали. До окупации она работала в
свеском лесничестве в период окупации до
1942 года она работала в общине в 1942 году
она была мобилизована в германию
с ее семьи в помощи небыло никаво, а с
родственников ее братеник Носпицко Павел
Алексеевич в период окупации

Nr. 40246

Hypothekauszug
Wypis hipoteczny
100.000. III.1943

Sk. Nr. 1 Katastr. (Ustr.)
Katastr. (austr.)

был в помощи и отступил
со вместно спешцем.
Что Мазбудский Исовет

Пред. Исовета
секретарь Лизенко

5 6

С П Р А В К А.

Гр-нка Гончарова Анна Петровна

из села Мар-Буда, Ямпольской район, Сумской области.

по опер. учетам Ямпольского РО. НКВД не проходит.

9/VII 46. НАЧ. ЯМПОЛЬСКОГО РО НКВД. Иванов

67

СПРАВКА.

Гр-ка Гончарова Анна Петровна

из села М.-Буды Ямпольского р-на с/

по опер. учетам Ямпольского РО. НКГБ не проходит.

НАЧ. ЯМПОЛЬСКОГО РО. НКГБ

9/VII-45 г.

Соб. секре

~~7~~ 8

ЗАКЛЮЧЕНИЕ.

По делу репотриента № 20.....

1945 года, Июня, "9....", м. Ямполь, комиссия в составе: Председатель комиссии ИВАНСКОГО, членов комиссии врид. зам. нач. Ямпольского РО НКГБ тов. ЛОШКАРЕВ, секретарь Ямпольского РО НКВД тов. МАЛЬЧЕВСКИЙ. Руководствуясь приказом НКВД СССР и НКГБ СССР от 16-VI-45 г. № 000706-00368 рассмотрел проверяемый материал на репотриента Гончарова Анна Петровна с. Мар-Буда, Ямпольский р-н, Сумская область. установил, что на проверяемого репотриента компрементирующим материалом не располагаем. . . . . .

а поэтому личные дела направить в архив 1-го спец. отдела УНКВД для учета.

ПРЕДСЕДАТЕЛЬ КОМИССИИ: ИВАНСКИЙ

КОМИССИИ: ЛОШКАРЕВ

МАЛЬЧЕВСКИЙ

В дале подшито и пронумеровано 7 (Семь) листов

[signature]

28.09.26. [signature]

ЗАВЕРИТЕЛЬНАЯ ПОДПИСЬ

В данном деле пронумеровано 8 листов

восемь

5 01 1993 г.

Должность архив. 1 кат.

Подпись [signature]

Арт. 1-С-3803-1